

«La base social és el que ens marca fins on podem arribar»

El FC Tarraco és un club d'accionariat popular

Albert i Jandro, dos dels responsables del FC Tarraco, al camp municipal de Campclar. | Josep M. Llauradó

L'any 2012 va néixer el **Futbol Club Tarraco**, un club d'accionariat popular que segueix una filosofia diferent a la de la resta dels més de 10 clubs que hi ha repartits pels diferents barris de Tarragona. El FC Tarraco juga a l'estadi Ortega Parejo, a **Campclar**, i en aquests darrers gairebé 10 anys -quan finalitzi la pròxima temporada compliran la seva primera dècada- han construït una estructura de futbol base i han consolidat dos equips amateurs, tant el masculí com el femení. A més, compten amb el Solc, l'equip de joves amb diversitat funcional.

A Catalunya només hi ha dos equips que formin part d'aquesta filosofia: el 2019 s'hi va sumar el CF Reus roig-i-negre, després de la desaparició del CF Reus. Si bé encara són equips en categories modestes, hi ha clubs arreu de l'estat que competeixen a un nivell més elevat, com ara **l'Unionistas de Salamanca, el Ceares, el Logroñés, l'Ourense o el Xerez Deportivo**, entre d'altres.

Són clubs en què **els socis tenen un paper protagonista en les decisions i en les tasques del dia a dia**. A Anglaterra, on el futbol es viu d'una altra manera, els clubs d'accionariat popular tenen capacitat fins i tot per construir-se els seus propis estadis, com ara el United of Manchester.

En el cas del FC Tarraco, seguint el projecte que comparteixen amb la resta, han muntat recentment una associació, Tarraco Campclar, per començar a organitzar activitats per dinamitzar el barri que els acull. Sobre com els ha anat fins ara i quin és el seu projecte en parlem amb **Albert Martín i Alejandro Encuentra**, entrenadors de l'amateur masculí i femení i accionistes del club.

- Quin balanç es fa d'aquests gairebé 10 anys d'existència del club?

- Alejandro: En general, el balanç és positiu, hem anat a millor des del primer any. Com a club, crec que és el nostre millor moment. Potser la pandèmia ha ajudat perquè la gent té més temps lliure i col·labora, que al final és el que costa més, no tant la quantitat de socis total sinó els que aporten activament al club.

- Albert: I a nivell esportiu, tant els quatre equips de base com els dos amateurs i el SOLC, crec que tenim una base sòlida.

- Com s'encara la nova temporada?

- Albert: Consolidar el futbol base i ajudar al barri. Esportivament, en el cas del masculí volem assolir un nou grup com vam fer l'any passat, els resultats et portaran més amunt o més avall. Pujar de categoria seria important per a nosaltres, especialment en els 10 anys, però és massa pressió marcar-nos un objectiu així, tant pel club com pels jugadors o el cos tècnic.

- Alejandro: Una de les coses que ens diferencia d'altres clubs és que aquesta pressió mai no vindrà de part del club. El que volem és tenir uns equips, treballar. Si l'entrenador algun any creu que té equip per pujar i mentre no posi per davant altres prioritats del club no hi ha cap problema.

- Quant a funcionament, què diferencia el FC Tarraco d'altres clubs que competeixin a les mateixes categories?

- Alejandro: A banda de les exigències del club, intentem mirar molt la imatge. No volem fer equips per pujar i després ens barallem a cada camp, insultem l'àrbitre, algú de la graderia... En general, si tens amor pel teu club no vols anar donant mala imatge pels llocs. En el funcionament intern, la major part dels clubs del nostre nivell solen estar moguts per 1 o 2 persones que contracten a la gent per fer les coses o les fan ells. Nosaltres en aquest sentit estem més oberts, som més gent i tothom té el mateix pes. Al final ens regim per l'accionariat popular i això vol dir que ningú té més poder que ningú. Això fa més complexes algunes coses, però també ho fa més bonic, en la meva opinió. La base social és el que marca fins a on es pot arribar, en altres clubs són els diners els que ho marquen.

*Albert i Jandro, dos dels responsables del FC Tarraco, al local d'una AAVV de Campclar, on se solen reunir.
Foto: Josep M. Llauredó*

- Hi ha clubs d'accionariat popular com el Logroñés, el Ceares o el Ciudad de Murcia que han arribat a un punt més alt de professionalitat. Com es gestionen en aquests casos les contradiccions?

- Alejandro: Des de fora semblen molt diferents, però tenim els mateixos problemes. Al final, el funcionament és el mateix. Sí que a l'àrea esportiva hi ha gent contractada, però les decisions de club no les pren una persona, hi ha els socis aportant el que poden. Per exemple, si Unionistas de Salamanca necessita fer alguna cosa se li presenten 50 persones que els agrada el club. Un altre club d'aquelles categories contractaria una empresa que gestioni les entrades del camp, per exemple. És diferent perquè el nivell competitiu és molt alt, però no tant.

- Albert: Si van pujant categories, ho tenen més fàcil. Nosaltres som a l'última categoria del futbol català, si ets a primera els espònsors són diferents, la gent s'hi interessa, els abonaments canvien...

- Alejandro: Canvien els problemes, uns que tenim nosaltres ells no els tenen i els que tenen ells per exemple són que pugui arribar algú amb una oferta per comprar el club. Molts cops són el primer equip de la ciutat i els socis poden voler pujar de categoria.

- Albert: En el cas de Ceares o d'Unionistas de Salamanca tenen la sort de ser el primer equip de la ciutat o d'arrossegar els socis que venien del club.

- Alejandro: Nosaltres, en sortir de zero, no arrosseguem aquesta massa social. De vegades són penyes, com ara el Deportiva Orihuela.

- El FC Tarraco continua sent un club d'aficionats descontents amb el Nàstic?

- Alejandro: L'acta fundacional del club la van signar unes 10 persones i d'aquestes 10 el segon any en quedaven 3 o 4. Per tant, es parteix més de zero encara, és un projecte renovat.

- Com es gestionen al FC Tarraco les expectatives que tenen moltes famílies en què els seus fills siguin estrelles del futbol?

- Alejandro: Avui dia, tal com està el futbol, el 80% dels pares volen que el seu fill sigui Messi o Cristiano Ronaldo. En alguns clubs, per fitxar-los, es potencia aquesta idea, però nosaltres no hi juguem, s'ha de ser realista, és enganyar al nen i als pares. Encara que ho diguis 50 cops, volen que el nen competeixi i és complicat perquè hi ha altres clubs que volen fitxar jugadors que hem tingut un any amb nosaltres. El que passa l'any següent és que el nen paga 4 cops més del que pagava al Tarraco i està jugant a l'aleví G contra nosaltres. Si estan contents, tampoc pots dir res, però pensem que potser no hauria d'haver marxat.

- Albert: Per a nosaltres el futbol base és ajudar a què la canalla del barri en comptes d'estar fent altres coses estigui entrenant, competint i tingui una educació des del camp. No té sentit que nosaltres busquem un Messi, evidentment que ens agradaria que portessin una progressió i acabessin sent jugadors del primer equip femení o masculí, però la idea és treure'ls del carrer, en alguns casos dels problemes d'exclusió social que puguin tenir i que s'incorporin al club.

- Hi ha molts jugadors que competeixen durant anys al futbol base i que quan són més grans asseguren estar estressats, amb les expectatives truncades, i ho acaben deixant tot o se'n van a un club més modest.

- Albert: A l'amateur masculí hi ha joves que porten tota la vida jugant a clubs del futbol base de la ciutat, molt competitius, i han arribat aquí i se senten en família, s'han alliberat.

- Alejandro: En no ser estables en les categories que tenim, marxa un aleví i quan vol tornar és infantil i aquell any potser no tenim equip infantil. És complicat, però sí que ens hem trobat pares que ens han dit que no haurien d'haver marxat.

- El Nàstic ha anunciat que muntarà per a la temporada vinent un equip femení a la Segona divisió catalana per a la temporada 2021-2022. Han trucat a la porta del Tarraco?

- Alejandro: A la porta del Tarraco no han trucat, a la del 95% de jugadores, sí. Nosaltres encara no sabem ben bé com serà aquell equip en el sentit organitzatiu, perquè és com una mena d'afiliació amb el Racing de Bonavista i no sé quin tant per cent aporta el Nàstic a aquell equip. La Fundació Futbol Base Reus, que aquest any serà el primer que tingui amateur, han fet les coses molt diferents, tenen jugadores de preferent, de divisió d'honor... Allò em sembla d'un club gran, en el cas del Nàstic em desquaden algunes coses.

- El FC Tarraco és l'únic club de Tarragona que té un equip femení amateur de futbol 11.

- Alejandro: A Tarragona hi ha una lliga de futbol 7 que en el seu moment jo crec que va ajudar molt al futbol femení, va arribar a un punt àlgid amb 16 equips d'un nivell bastant bo, alguns millors que de la Segona de futbol 11, però crec que ara mateix que s'està explotant el futbol femení i s'estan creant equips de futbol 11 és més un impediment perquè s'acabin de fer. Prefereixen jugar futbol 7 a Tarragona que anar-se'n a Lleida, Barcelona o Tortosa. Quan es faci el Nàstic, deixarem de ser l'únic de la ciutat. Quan nosaltres vam començar, el Campclar tenia un equip femení de futbol 11 molt potent, però va acabar desapareixent.

- Al final, trobar noies que vulguin jugar a futbol de manera competitiva és més difícil que trobar nois, en la societat en la que vivim.

- Alejandro: És complicat, no només per trobar-les sinó per com solventar els problemes quan ja

tens l'equip. Has d'anar en compte perquè no vols quedar-te sense equip i alhora has de treballar intensament. Estem intentant fer un equip de futbol 7, que sigui el B, però és complicat, i trobar nenes pel futbol base també.

- Aquest mes d'agost hi ha hagut bastant de debat sobre el món del futbol amb la marxa de Lionel Messi al PSG. Com es veu tot plegat des de la perspectiva dels clubs d'accionariat popular?

- Albert: És complicat, perquè aquí no cobrem ni els entrenadors. Ja ens ho han preguntat algun cop i és difícil posar-nos en la situació. És futbol negoci, l'oposat a nosaltres.

- Alejandro: No juguem al futbol amb el mateix objectiu.

- Albert: El nostre lema és "Vosaltres per diners, nosaltres per amor". Si jugues per amor al club, pots jugar gratis.

- Alejandro: Al nostre nivell, sí. El més complicat és quan comences a pujar. Pel que hem estat parlant amb altres clubs estan jugant contra clubs en què els jugadors cobren tres cops el que cobren els seus. Ells ofereixen una altra cosa, un club que sembli molt gran si el compares amb els altres. No tant per la graderia i d'animació i seguiment de l'equip, has de tenir fisio o altres serveis. Amb el futbol popular som al límit de la Segona B, no se sap què passarà quan es pugi. Ara mateix, no es podria mantenir la mateixa estructura, t'hauries de convertir a SAD. Nosaltres som els que més lluny estem de tot això, així que no ens preocupa.

- S'ha plantejat algun cop crear una estructura alternativa per al futbol popular?

- Alejandro: S'ha debatut gairebé cada any fer una associació, no una lliga per separat sinó una associació que englobi tots els clubs i que pugui defensar els valors. Realment, ja la tenim, FASFE. Nosaltres ens associem a ells i ells defensen amb nosaltres els valors i les necessitats del futbol popular. Pel que fa a la competició, si nosaltres ens separéssim de l'altre tipus de futbol... Ja tenim poca visibilitat competint contra ells, per a ells seria perfecte, perquè mai s'arribarà a fer pessigolles. Si vas a la teva, no arribes a incidir en les maneres de funcionar.

- A Catalunya només hi ha el Club Reus Roig i negre, a banda del FC Tarraco, d'accionariat popular.

- Alejandro: Al final, hi ha molts clubs que tenen aquesta manera de funcionar, una altra cosa és que no s'hagin posat en el futbol popular perquè o bé no el coneixen o bé perquè no ho volen. Però realment no estem inventant res, estem retrocedint fins al moment en què ens hem equivocat per convertir el futbol en el que és ara. Però ja es funcionava així, abans la gent d'un barri anava a veure el seu equip, avui dia la gent vol veure el Barça en comptes del Campclar, nosaltres o el Torreforta.

- Hi ha casos de clubs, el darrer el Llagostera -ara UE Costa Brava- que canvien tant el nom com la seva ubicació.

- Alejandro: En el nostre cas, els estatuts ho impedeixen, però és complicat blindar-se davant de certes coses. A Palencia tenien l'equip de la ciutat, que va desaparèixer per mala gestió, i es va fundar un club d'accionariat popular. Es va començar a pujar, tot anava bé, i de sobte arriba un home de negocis i proposa convertir-lo a SAD i en dos anys ser a Primera. La gent el vota. S'havia saltat 50.000 normatives dels estatuts, però fins que un jutge no resol això, aquest home ja té el club i ha pogut fer el que vulgui. Ara s'ha tornat a fer un altre Palencia.